

Tisztelt Communitas Alapítvány Alkotói Ösztöndíjbizottsága!

A tavaly februárban benyújtott ösztöndíjkérésemet egy, áttételesen azonban két cél motiválta. A Communitas Alkotói Ösztöndíjat egy verseskötet megírására, megszerkesztésére vettem igénybe, mely feladat szempontjából elengedhetetlennek éreztem, hogy legalább a munka elkészültéig Kolozsváron tartózkodhassak, illetve folytathassam az akkor már több mint fél éve megkezdett mesteri tanulmányaimat.

A tervezett kötetnek számos darabja jelent meg azóta a Helikon, a Szabadság Tetőn rovata, a Prae, a Várad, illetve a Nappali Menedékhely ösztöndíj- és irodalmi portál és az Újnautilus irodalmi portál on-line és nyomtatott hasábjain, jelenleg ugyancsak a kötet anyagából várokozik közlésre néhány vers a Tiszatáj, valamint a Székelyföld szerkesztőségében.

A kötet teljes anyaga a vártnál ugyan lassabban állt kicsit össze, de 2011 végére – egy jelentős rostálás után – teljesen elkészült, darabjainak pedig majdnem mindenikét közölte valamelyik hazai, vagy magyarországi folyóirat.

Eddigi alkotói tevékenységemnek talán ez volt az első olyan esztendeje, amikor egyszerűen nem sikerült olyan ütemben és számban verseket írnom, mint amennyire közlési terem, felületem adatott volna, amit egyrészt sajnálok, másrészt viszont örömmel tapasztaltam meg azt az állapotot, amikor majdnem egyetlen vers sem marad a fiókban.

Ami a könyvkiadókat illeti, talán kevésbé derűs a helyzet, sajnos azt tapasztalom jelenleg is, hogy egy debütökötet ebben a pillanatban Erdélyben kevés kiadó mer megkockáztatni, ami talán az általános anyagi nehézségekből fakad, az irodalom és a könyvnyomtatás általános presztízsvésztéséből, valamint a nyomtatott irodalom luxustermékkel való nyilvánulásából. Azonban nyilvánvaló, hogy létezik az az alkotói közösség Erdélyben, aki várja a fiatalok színre lépését, ezért nyilván nem lehetetlen a debütálás. E tekintetben egyelőre a kivárást tartom a helyes álláspontnak, sajnos nem minden jelenlegi erdélyi kiadó politikájával tudok oly mértékben azonosulni, hogy rájuk bízom az elkészült anyagot.

2011 májusa óta számos nyilvános irodalmi eseményen vehettem részt annak köszönhetően, hogy Kolozsváron folytathattam irodalmi, szerkesztői és tanulmányi tevékenységem. Próbáltam minél szervezesebben részt vállalni az irodalmi szféra nyilvános szerepeiből, volt szerencsém könyvbemutatót tartani, több konferencián és felolvasóesten szerepelni. Folytathattam azt a munkát az Echinox folyóirat szerkesztőségében, melyet a lap on-line portáljának beüzemelése, fenntartása és arculatának kidolgozása mért ránk, miközben nyilván a nyomtatott folyóirat tematikus válogatásain is dolgoztunk és dolgozunk változatlanul. Ugyancsak ennek az évnek a szerkesztői termése a kétnyelvű – román-

magyar – irodalmi mini antológiánk, melyet március 20-án mutattunk be a kolozsvári Insomnia kávéházban.

Az Újnautilus budapesti irodalmi csoport meghívásából december 1-jén Visky Zsolttal lehetőségünk nyílt felolvasni készülő köteteink anyagából a Dunán horgonyzó A38-as hajón.

Múlt év decemberében átvehettem az Erdélyi Magyar Írók Ligája és Bretter György Irodalmi Kör közös szervezésében hirdetett irodalmi pályázat próza kategóriájának első díját.

Mesteri tanulmányaim utolsó félévében tanulmányi ösztöndíjban részesültem.

Mindent összevetve, azt hiszem, egy termékeny alkotói, szerkesztői és tanulmányi évet tudhatok magam mögött, bár nyilván az irodalom mint olyan nem a naptári időszámítás mentén szerveződik, ennél fogva pedig számos feladat vár rám jelen pillanatban is, egyik legfontosabb talán, hogy megtaláljam a megfelelő erdélyi kiadót első verseskötetem publikálására.

Az Önök támogatása nélkül elképzelhetetlenek tartom, miként tudtam volna áthidalni alkotói és egyáltalán egzisztenciális minőségemben az elmúlt évet, miként tudtam volna felülkerekedni azon az anyagi kilátástalanságon, mely egyre súlyosabban kezdte megbénítani minden alkotói törekvésem 2011 első hónapjaiban.

márciusra tökéletes

Valaki éjjel-nappal behavaz
s hajnalban ugyancsak
a pengefény a tükörből
egyre messzebb vágja arcod
s Valahol egy kócsag-
nak a gázló vizére fagyhatott
röpte. szárnyaiban még maradt egy csapás
elszakadt a mozdulat a tó lencsevégén
azt mondják van halott
halottak is vannak városszerte
a kartonok alá csak az éjjeli fagy jár.
de fölöttük élnek a macskák
s bár szőrük csapzott de tudják
hogyan kell felejtetni. tápot szór
egy néni a hókásába. a megpuffadt szíveket
gerlék környékezik. a pengefény a tükörből
egyre messzebb vágja arcod – a vonatok
késnek. útjuk beletart a gyilkos patyolatba
hájas csöndek vetődnek latba – kártya talán
s már nem is út. a mozdonyvezető méri a labirintust
a körülmények két végtelenjét
mi kétoldalt szegélyezi a Semmit és Senkit
ezek most ők amint tanulják a macskák tudományát
és emlékezik a bő húsú nyárutóra
amikor dohányszemcsék a nyirkos bőrön
a vasúti büfében tejjel elkavart várakozás
a fehér óról szürke füstök szállnak
a műszerfal mögött megszámlálják a pénzt
az újságban valaki összevágja a hírt Dobrudzsát
Dél-Erdélyt néhány utast a korrektor ásít
– temetetlen élete-te-tem –
a pengefény a tükörből
egyre messzebb vágja arcod.
a végtelenből még a fülkédre látni. a megpuffadt szíveket
gerlék környékezik. remekbe szabott pillanat
remekbe szabott tetemei a télnek.
márciusra lesz tökéletes a vers
amikor a bomlás belülről eléri a fagyott kérget
és felszívódik mindenhol a végtelen
márciusra amikor épp tökéletes leszel